

Na věky

Text, Hudba: Marta Soukupová

Z bílejších oblaků se sype sníh,
v hlavě přemítáš, co o mně víš,
dokud je to málo, měla bych odejít,
o samotě zanechat Tě s tím,
že nemám žádných chyb.

R.: Do sněhu, půjdu si pro něhu,
do lesů svou víru odnesu,
do mraků poletím ve fraku,
a když spadnu, znovu vstanu.
Svůj neplechy, vyhodím do řeky,
snad utopí, se tam navěky,
v létě pojedu svou cestou do polí,
a tam až všechno přebolí, tak se vrátím.

V stráních nad řekou se třpytí sníh,
když se podívám, vím, že víš víc,
pořád je to málo, tak odcházím pryč,
o samotě zanechat Tě s tím,
že mám jen málo chyb.

R.:
....vrátím se a zůstanu....
....navěky...